

Arrest

nr. 273 888 van 9 juni 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X
Wettelijk vertegenwoordigd door haar ouders
X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, van Salvadoraanse nationaliteit, hebben ingediend als wettelijke vertegenwoordigers van X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 17 februari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 februari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 april 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 mei 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen samen met zijn ouders en broer.

Op 20 augustus 2019 dienden verzoeksters ouders een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, § 1 van de wet van 15 december 1980 ook in haar naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Voor dit verzoek nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op 21 december 2020 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Op 16 juli 2021 besloot de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) in zijn arrest X tot weigering van de vluchtelingenstatus en

weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van de verzoeken om internationale bescherming van verzoekers ouders.

1.2. Op 13 augustus 2021 diende verzoekster, wettelijk vertegenwoordigd door haar ouders, een eerste verzoek om internationale bescherming in eigen naam in.

1.3. Nadat een vragenlijst werd ingevuld, werd het dossier van verzoekster door de Dienst Vreemdelingenzaken op 10 september 2021 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS werd verzoekster gehoord op 12 januari 2022.

1.4. Op 3 februari 2022 nam de commissaris-generaal de beslissing 'niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige)'. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, werd op 7 februari 2022 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Je hebt de Salvadoraanse nationaliteit en werd op (...) 2010 geboren in San Salvador in El Salvador. Daar woonde je tot je vertrek uit het land samen met je ouders, S.(...) E.(...) A.(...) R.(...) (DVZ (...), CGVS (...)) en B.(...) G.(...) R.(...) V.(...) (DVZ (...), CGVS (...)), en je broer Br.(...) D.(...) R.(...) V.(...) (DVZ (...), CGVS (...))B).

Op 20 augustus 2019 dienden je ouders in België een eerste verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, § 1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Je ouders verlieten El Salvador omdat je vader bedreigd werd door de bende 18. Hij moest hen wekelijks een bedrag betalen en werd ook gevraagd om informatie door te spelen over de rivaliserende bende MS, die de plak zwaaide waar jullie woonden.

Voor dit verzoek werd op 21 december 2020 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming genomen. Je ouders dienden beroep in tegen deze beslissing voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) en op 16 juli 2021 bevestigde de RvV de beslissing van het CGVS. Jouw ouders gingen niet in cassatieberoep tegen deze beslissing. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, § 1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 13 augustus 2021 dienden jij en je broer elk in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Ter staving van dit verzoek vermeld je dat jullie het land verlieten omdat je vader problemen had met mannen die hem geld vroegen. Daarnaast verklaar je dat meisjes van jouw leeftijd ontvoerd, verkracht en vermoord worden en dat je niet wil dat dat met jou gebeurt.

Ter staving van het verzoek van jezelf en je broer leggen jullie volgende nieuwe stukken neer: persartikels over de algemene veiligheidssituatie in El Salvador.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het CGVS op grond van het geheel van de gegevens in je administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het CGVS steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Artikel 57/6, § 3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale

bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit jouw administratieve dossier en uit jouw verklaringen op het CGVS dat jouw verzoek om internationale bescherming in wezen uitsluitend berust op dezelfde gronden die jouw ouders aanhaalden ter staving van hun verzoek van 20 augustus 2019 waarvoor de beslissing definitief is. De door jou ingeroepen asielmotieven zijn in wezen identiek aan degene die je ouders reeds naar voren hebben gebracht in het kader van hun verzoek om internationale bescherming. Jouw ouders hebben de door jou ingeroepen vrees dat jullie gezin in El Salvador gevaar loopt door bedreigingen van de bende 18 immers zelf al in haar geheel aangehaald. Het CGVS oordeelde in het eerste verzoek van jouw vader en moeder dat aan deze vrees geen geloof kan worden gehecht aangezien de ingeroepen feiten ongeloofwaardig werden bevonden. Deze conclusie werd bovendien in beroep bevestigd door de RvV, waardoor deze beoordeling vast komt te staan. Ook bracht jouw moeder in haar aanvraag om internationale bescherming al naar voren dat zij in jouw hoofde vreesden dat de bende jou en je broer ook zou vermoorden (CGVS 1(...), p. 21). Wat betreft de extra vrees die je aanhaalt, namelijk dat je ontvoerd, verkracht en vermoord zou worden, dient te worden opgemerkt dat je hiervoor baseert op de algemene informatie over jouw land en wat er in het nieuws te zien is (CGVS (...)A, p. 5). Het volstaat echter niet om te verwijzen naar een algemene situatie om een persoonlijke nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Ook de stukken die je voorlegt, met name de persartikels over je land, schetsen de algemene situatie in El Salvador, waarvan het CGVS goed op de hoogte is. Ze hebben echter geen betrekking op jouw persoonlijke situatie en kunnen aan de inhoud van de beslissing niets veranderen. Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat je louter en alleen op basis van jouw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. Je hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats jouw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop je je beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht

het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De definitieve beslissingen in hoofde van jouw ouders werden toegevoegd aan het administratief dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 57/6, § 3, 6° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zij wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin heeft. Zo wijst zij onder meer op het feit dat zij een jonge vrouw is en het geschikte profiel heeft om gevisieerd, ontvoerd en/of gerekruteerd te worden door bendes in El Salvador. Hiertoe verwijst verzoekster nog naar het rapport "El Salvador" van Human Rights Watch van 2020, van 2021 en de COI Focus "El Salvador: veiligheidssituatie" van 12 oktober 2019. Verzoekster merkt voorts op dat de verwerende partij zich niet kan verschuilen achter het feit dat de

bendes louter als een criminele organisatie dienen te worden beschouwd, nu uit het recente rapport van NANSSEN blijkt dat de bendes wel degelijk als politieke actoren dienen te worden beschouwd.

Verzoekster betoogt verder dat, zo de Raad van mening zou zijn dat zij niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, zij minstens in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekster geeft aan niet te begrijpen hoe de commissaris-generaal op basis van zijn motivering over de actuele veiligheidssituatie in El Salvador kan stellen dat zij terug kan keren naar El Salvador. Zij stelt dat de (humanitaire) situatie in El Salvador *anno* 2022 volledig ontspoord is, dat El Salvador gerund wordt door bendes en dat het beschouwd wordt als een van de gevaarlijkste landen ter wereld, ter illustratie waarvan zij citeert uit het artikel "*El Salvador: A Nation Held Hostage – a photo essay*" van The Guardian van 22 november 2019, het artikel "*El Salvador's Bukele deploys military after spike in murders*" van Reuters van 12 november 2021 en het artikel "*El Salvador Police confirm 20 homicides in one day*" van PL News van 11 november 2021.

Verzoekster besluit dat de commissaris-generaal bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en haar ten onrechte de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire beschermingsstatus, geweigerd heeft. Zij vraagt in hoofdorde te worden erkend als vluchteling, in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus te worden toegekend, en in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissing vernietigd te zien teneinde de commissaris-generaal toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen en een nieuwe beslissing te nemen.

2.2. Stukken

Verzoekster voegt bij het verzoekschrift nog volgend stavingstuk: een uittreksel uit "*Nansen Note 2021/2*" (stuk 3).

2.3. Beoordeling

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. De Raad benadrukt dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6, § 3, 6° van de Vreemdelingenwet, dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen. De aangevoerde schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet mist dan ook juridische grondslag.

2.3.3. Vooreerst dient erop gewezen dat de Raad in zijn arrest nr. 258 336 van 16 juli 2021 besloot tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van de verzoeken om internationale bescherming van verzoeksters ouders – hetwelk op basis van artikel 57/1, § 1 van de Vreemdelingenwet ook in verzoeksters naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Dit omdat geen geloof gehecht kon worden aan de door hen voorgehouden problemen met de bende 18.

2.3.4. Verzoekster dient op 13 augustus 2021 in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, bepaalt: "*De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : (...)*

6° de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten."

De memorie van toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet stelt onder andere: *“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.”* (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108). Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt, niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van dien aard te zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

2.3.5. Op 12 januari 2022 wordt verzoekster gehoord op het CGVS. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat: *“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het CGVS op grond van het geheel van de gegevens in je administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.*

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het CGVS steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.”

Verzoekster voert geen enkel concreet verweer tegen deze motieven. Evenmin blijkt uit de bijgebrachte stukken dat aan verzoekster nog andere procedurele waarborgen dienden te worden toegekend. Gelet op voorgaande, heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat verzoeksters rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat verzoekster kan voldoen aan haar verplichtingen

2.3.6. Tijdens haar persoonlijk onderhoud verwijst verzoekster naar de problemen die haar vader zou hebben gekend met de bende 18 (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud CGVS (hierna: CGVS), p. 4-5). Daarnaast haalt verzoekster aan dat meisjes van haar leeftijd in de gaten worden gehouden, ontvoerd, verkracht en vermoord worden en dat zij niet wil dat dit met haar gebeurt (administratief dossier, CGVS, p. 5).

In de bestreden beslissing wordt verzoeksters verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard om volgende redenen: (i) uit verzoeksters administratief dossier en haar verklaringen blijkt dat haar verzoek om internationale bescherming in wezen uitsluitend berust op dezelfde gronden als deze die haar ouders aanhaalden ter staving van hun verzoeken van 20 augustus 2019, waarvan de beslissingen nu definitief zijn. Verzoeksters ouders hebben immers de vermeende problemen met de bende 18 aangehaald. Evenwel moet worden vastgesteld dat het CGVS in het kader van de verzoeken van haar ouders oordeelde dat geen geloof kon worden gehecht aan deze vermeende problemen, hetgeen bevestigd werd door de Raad. Er kan dan ook om dezelfde redenen niet worden besloten dat er in verzoeksters hoofde elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade; (ii) verzoeksters moeder bracht in haar verzoek om internationale bescherming ook reeds naar voren dat zij in verzoeksters hoofde vreesde dat de bende haar of haar broer zou vermoorden; (iii) wat betreft verzoeksters vrees dat zij ontvoerd, verkracht en vermoord zal worden, moet worden opgemerkt dat zij haar vrees hiervoor baseert op algemene informatie over haar land en wat er in het nieuws te zien is. Het volstaat echter niet om te verwijzen naar een algemene situatie om een persoonlijke nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken; (iv) de stukken die verzoekster voorlegt, met name de persartikels over haar land, schetsen de algemene situatie in El Salvador en hebben geen betrekking op haar persoonlijke situatie en kunnen dan ook aan de appreciatie van haar verzoek om internationale bescherming niets wijzigen; (v) uit informatie blijkt voorts niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt om blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Verzoekster heeft overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald; (vi) het gemeenrechtelijk crimineel geweld, waaronder afpersing, kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de

Vreemdelingenwet, het (crimineel) geweld in El Salvador is in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard, hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, verzoekster brengt geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.7. Na lezing van het administratief dossier dient, in navolging van de commissaris-generaal, te worden vastgesteld dat verzoekster ter ondersteuning van haar verzoek om internationale bescherming geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen.

2.3.7.1. In zoverre verzoekster in het verzoekschrift aanvoert dat zij nog een kind was toen zij samen met haar ouders vluchtte uit El Salvador en zich dan ook voor een groot deel baseert op het relaas van haar ouders, dat deze vrees in haar hoofde alsook in hoofde van haar ouders nog actueel is, erkent zij aldus dat zij zich voor haar verzoek om internationale bescherming steunt op dezelfde gronden als deze die haar ouders aanhaalden ter staving van hun verzoeken, die op basis van artikel 57/1, § 1 van de Vreemdelingenwet ook in verzoeksters naam als vergezellende minderjarige werden ingediend. De Raad herhaalt dat in zijn arrest nr. 258 336 van 16 juli 2021, in navolging van de beslissingen van de commissaris-generaal van 21 december 2020, werd besloten tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van de verzoeken om internationale bescherming van verzoeksters ouders. Met betrekking tot deze vrees voor de bende 18 wordt in voormeld arrest geoordeeld als volgt:

“3.3. Verzoekers slagen er niet in de door hen ingeroepen problemen aannemelijk te maken. Het verweer in de verzoekschriften blijft in wezen beperkt tot het herhalen van hun verklaringen, het volharden in hun vrees voor vervolging en het benadrukken van verzoekers risicoprofiel als chauffeur, het geven van persoonlijke vergoelijkningen en excuses en het minimaliseren en in twijfel trekken van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter de pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissingen niet weerleggen of in een ander daglicht stellen.

Verzoekers voeren eerst aan dat de inhoud van de door hen neergelegde documenten bij de bedrijven ACOTACP en La Estrella niet overeenstemmen met de uren die verzoeker maakte en het loon dat hij ontving, doch dat niet in de overeenkomsten kon worden vermeld dat hij slechts op onregelmatige basis werkte. De Raad merkt echter op dat dit een loutere bewering betreft, die daarenboven in strijd is met de inhoud van de neergelegde documenten. Hieruit blijkt immers genoegzaam dat deze documenten geen tewerkstellingscontracten betreffen, zoals verzoekers thans aangeven, doch wel attesten die verzoekers tewerkstelling staven en opgesteld werden op aanvraag van de verzoeker. Hoe dan ook dient te worden benadrukt dat redelijkerwijze kan worden verwacht dat de inhoud van de door verzoekers neergelegde documenten overeenstemmen met hun verklaringen. Verzoekers hebben niet spontaan aangegeven dat de door hen neergelegde documenten onjuiste informatie bevatten. De Raad is dan ook van oordeel dat verzoekers' verweer in wezen beperkt blijft tot het geven van blote post-factum beweringen die geen afbreuk kunnen doen aan de motieven van de bestreden beslissingen, temeer nu dit verweer nog voorbijgaat aan de pertinente en correcte vaststelling in de beslissingen dat het niet aannemelijk is dat verzoekers de tewerkstelling van verzoeker bij het bedrijf La Estrella Del Oro niet (eerder) hadden aangebracht toen gevraagd werd naar verzoekers tewerkstelling en andere bronnen van inkomsten (administratief dossier verzoeker, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 9-10 en 14; administratief dossier verzoekster, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 12). Waar verzoekers verder nog poneren dat verzoekster de concrete details niet kent van verzoekers tewerkstellingen en dat de verklaringen van verzoeker aldus het meest accuraat zijn, merkt de Raad op dat dit verweer klemt met de vaststelling dat verzoeker zijn tewerkstelling bij La Estrella Del Oro niet vermeldde tijdens zijn persoonlijk onderhoud. Bovendien benadrukt de Raad dat van verzoeker en verzoekster weldegelijk kan worden verwacht dat zij beiden gedetailleerde en volledige verklaringen kunnen afleggen over de tewerkstellingen van verzoeker als chauffeur, nu uit hun verklaringen blijkt dat deze tewerkstelling als chauffeur de aanleiding vormde van hun problemen in El Salvador en zij thans in het verzoekschrift zelf benadrukken dat verzoeker een risicoprofiel heeft als chauffeur in El Salvador.

Waar verzoekers verder nog aanvoeren dat het onmogelijk is voor hen om alle data met betrekking tot hun tewerkstelling en woonplaatsen te herinneren, zeker in stresserende omstandigheden zoals een persoonlijk onderhoud, benadrukt de Raad dat, indien kan worden aangenomen dat ieder persoonlijk onderhoud gepaard gaat met enige mate van stress, dit geen afbreuk doet aan het gegeven dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze mag worden verwacht dat deze in staat is om voldoende duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot belangrijke feiten en gebeurtenissen die hij persoonlijk meemaakte, zeker indien deze feiten en gebeurtenissen de essentie van het relaas uitmaken en de directe aanleiding hebben gevormd voor het vertrek uit het land van herkomst. In dit verband wijst de Raad erop dat de bestreden beslissingen terecht opmerkten dat de woonplaatsen van verzoekers en de tewerkstelling van verzoeker als chauffeur de aanleiding vormden voor de door hen ingeroepen problemen met de bendes in El Salvador, zodat redelijkerwijze van hen kan worden verwacht dat zij gedetailleerde en coherente verklaringen kunnen afleggen hierover.

Verzoekers stellen nog dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker blijkt dat de tolk hem niet goed begreep en "vaak" incorrect vertaalde, waardoor er verwarring ontstond, en verwijzen in dit verband naar een passage tijdens het persoonlijk onderhoud waarbij hun advocaat een opmerking maakte over de vertaling door de tolk. Zij achten het aldus niet ernstig om te stellen dat zij tegenstrijdige of onduidelijke verklaringen hebben afgelegd, terwijl de aanwezige tolk "voortdurend" fouten maakte in de vertaling. De Raad is echter van oordeel dat de loutere verwijzing naar één vertaalprobleem tijdens het persoonlijk onderhoud van verzoeker, niet aantoonbaar dat tolkproblemen tijdens verzoekers persoonlijk onderhoud een verklaring kunnen vormen voor het geheel van de vastgestelde tegenstrijdigheden in de bestreden beslissingen. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd geen melding gemaakt van concrete problemen met de tolk door verzoeker of zijn advocaat. Verzoeker gaf aan dat hij de tolk goed had begrepen (administratief dossier verzoeker, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 20). Verzoekers advocaat vermeldde op het einde van het persoonlijk onderhoud wel dat er sprake was van enige "vertaalonduidelijkheden", doch de Raad merkt op dat noch tijdens het persoonlijk onderhoud noch thans in het verzoekschrift enige toelichting wordt gegeven welke verklaringen van verzoeker incorrect zouden zijn vertaald en op welke wijze dit een negatieve invloed zou hebben gehad op de beoordeling in de bestreden beslissingen. De bestreden beslissingen werden bovendien niet gebaseerd op de door verzoekers geciteerde verklaringen. Verzoekster noch haar advocaat maakten tijdens haar persoonlijk onderhoud bovendien enige opmerkingen inzake tolk- of vertaalproblemen. Bovendien merkt de Raad op dat uit de administratieve dossiers blijkt dat verzoekers op 23 oktober 2020 kopieën van de notities van de persoonlijk onderhoud hebben ontvangen op basis van artikel 57/5quater, § 3, van de Vreemdelingenwet. Verzoekers of hun advocaat konden opmerkingen over de notities van de persoonlijke onderhoud bezorgen aan de commissaris-generaal. Verzoekers worden geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud wanneer op de werkdag voor het nemen van de beslissing in verband met het verzoek om internationale bescherming geen enkele opmerking de commissaris-generaal heeft bereikt. Verzoekers hebben echter geen opmerkingen met betrekking tot de notities van de persoonlijk onderhoud overgemaakt, zodat zij geacht worden in te stemmen met de inhoud van deze notities. Gelet op het geheel van de bovenstaande overwegingen, kunnen de door verzoekers opgeworpen tolkproblemen geen afdoende verklaring vormen voor de vaststellingen in de bestreden beslissingen. Het betoog in het verzoekschrift over de aangevoerde tolkproblemen maakt niet aannemelijk dat deze een negatieve invloed hebben gehad op de beoordeling in de bestreden beslissingen.

Waar de verzoekschriften verwijzen naar het risicoprofiel van verzoeker als chauffeur, wijst de Raad erop dat uit de motivering van de bestreden beslissingen en het voorgaande genoegzaam blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers' verklaringen over verzoekers tewerkstelling als chauffeur en de problemen die hij hierdoor zou gekend hebben. Verzoekers dienen de aangevoerde vrees voor vervolging dan wel reëel risico op ernstige schade immers in concreto aannemelijk te maken, doch zij blijven hier in gebreke. De verwijzing naar algemene landeninformatie met betrekking tot het risicoprofiel van chauffeurs in El Salvador is aldus niet dienstig, gezien verzoekers in gebreke blijven hun persoonlijke problemen aannemelijk te maken en deze aan de algemene informatie te verbinden.

Het algemene verweer dat de commissaris-generaal de werking van de bendes in El Salvador niet kent wordt niet verder toegelicht, zodat dit verweer niet volstaat om afbreuk te doen aan de vaststellingen in de bestreden beslissingen.

Volgende motieven van de bestreden beslissing in hoofde van verzoeker, die werden overgenomen in de bestreden beslissing in hoofde van verzoekster, zijn pertinent, correct en vinden steun in het administratief dossier, zodat zij bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal worden overgenomen door de Raad:

"Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Uw asielaanvraag wordt afgewezen."

bevat immers een opeenstapeling van eigenaardigheden en tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden die de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas onderuit haalt.

Om te beginnen leggen u en uw partner tegenstrijdige verklaringen af over uw job. U beweert tot 10 juni 2019 gewerkt te hebben bij de coöperatieve ACOTACP DE R.L. (CGVS, p. 10). Als bewijs hiervoor legt u een document van tewerkstelling neer. Uit dit document kan echter enkel worden opgemaakt dat u er veertien jaar geleden begon te werken als cobrador en u er vervolgens als chauffeur ging werken. Er kan echter niet uit worden afgeleid wanneer u precies werkte als chauffeur en wanneer u vervolgens met deze job stopte. Verder stelt het document dat u maandelijks 500 dollar verdiende (bewijsstuk 6). Dat is op zijn minst opmerkelijk te noemen, gezien u zelf verklaarde geen vast loon te hebben en dit heel afhankelijk was van de dag en van het werk dat u uitvoerde (CGVS, p. 9).

Uw partner legt dan weer een document neer van uw tewerkstelling bij La Evella De Oro (CGVS (...), p. 15). Terwijl noch u, noch uw partner hier eerder iets van hadden vermeld. Er werd u nochtans beide gevraagd naar andere bronnen van inkomsten (CGVS, p. 14, CGVS (...), p. 12). De poging tot verschoning van uw partner, dat het geen vast werk was, maar dat u het maar twee keer per maand deed en het dus geen vaste bron van inkomsten was (CGVS (...), p. 20-21), kan niet overtuigen. In het document valt namelijk te lezen dat u er werkte sinds 15 juli 2017 tot heden – het document is opgesteld op 10 augustus 2019 - van maandag tot vrijdag van 8u tot 17u, en dat u daarvoor een maandelijks loon kreeg van 400 dollar (blauwe map). Wanneer uw partner hierop gewezen wordt, stelt ze simpelweg dat ze het niet weet, maar dat u niet elke dag ging (CGVS (...), p. 21). Ze slaagt er echter niet in om een aannemelijke uitleg te geven. Het is trouwens ook zeer opmerkelijk dat uw partner niet kan zeggen van wanneer tot wanneer u er gewerkt heeft, of wanneer u precies bent gestopt met werken voor dit bedrijf (CGVS (...), p. 15-16). Nog eigenaardiger is het dat u beweert gestopt te zijn met werken op 10 juni 2019 door de problemen met de bende (CGVS, p. 15), terwijl uw partner een document neerlegt waarin staat dat u nog werkte op 10 augustus 2019. Verder is het ook uitermate vreemd dat uw partner verklaart dat u voor La Evella De Oro werkte, maar dat er op het document La Estrella De Oro te lezen valt. Wanneer haar hier naar gevraagd wordt, argumenteert ze dat dit hetzelfde is, maar geeft ze geen verdere uitleg over hoe het komt dat zij spreekt over La Evella De Oro en in het document La Estrella de Oro te lezen valt (CGVS, (...), p. 20). Dat uw verklaringen over uw job niet overeenkomen met die van uw partner, en jullie documenten neerleggen die niet overeenkomen met jullie verklaringen aan het CGVS is onacceptabel.

Het is verder uitermate vreemd dat u geen rijbewijs kan voorleggen aan het CGVS, iets wat toch verwacht kan worden van iemand die beweert te werken als chauffeur. U verkondigt dat u uw portefeuille al zeven of acht jaar geleden hebt verloren, en dat u het document nooit hebt teruggevonden (CGVS, p. 16). U beweert geprobeerd te hebben opnieuw een rijbewijs te verkrijgen, maar dat het te duur was en u er daarom geen meer heeft (CGVS, p. 16). Gevraagd of dat dan geen probleem was, gezien u als chauffeur werkte, poneert u dat wanneer u in uw land wordt tegengehouden en er papieren ontbreken, ze u 20 of 30 dollar vragen en u het gewoon wordt om zo te werken (CGVS, p. 16). Hier moet eerst en vooral op worden gewezen dat uw excuus niet kan overtuigen gezien het niet zomaar over het ontbreken van een papier gaat, maar over het ontbreken van uw rijbewijs, dat toch echt wel essentieel is voor iemand die als chauffeur beweert te werken. Bovendien leggen u en uw partner andere verklaringen af over wanneer u uw rijbewijs bent verloren. Uw partner beweert namelijk dat u het twee jaar geleden bent verloren (CGVS (...), p. 14). Er wordt haar gewezen op het feit dat u verklaarde dat u het acht of zeven jaar geleden verloor, waarop ze slechts repliceert dat u het al eventjes kwijt bent (CGVS (...), p. 15). Gevraagd of u het dan al twee jaar kwijt bent of zeven of acht jaar kwijt bent, houdt ze echter staande dat voor zover zij weet, u het twee jaar kwijt bent (CGVS (...), p. 15).

Verder slaagt u er niet in eenduidige verklaringen af te leggen over de periode dat u in Las Margaritas, Soyapango woonde en uw daaropvolgende terugkeer naar Apopa. Wanneer u gevraagd wordt van wanneer tot wanneer u in Apopa hebt gewoond, antwoordt u dat u anderhalf jaar in Soyapango hebt gewoond (CGVS, p. 5). U verklaart vervolgens in 2014 naar Soyapango te zijn verhuisd en halverwege 2016 terug naar Apopa te zijn verhuisd, waar u zowel in het huis van uw moeder woonde als in het huis van uw zus (CGVS, p. 5). Gevraagd of uw partner bij u woonde, stelt u dat u maar tweeëneenhalve maand met uw partner bij uw moeder heeft gewoond en dat jullie op 20 februari 2019 naar uw moeder gegaan zijn totdat jullie zijn vertrokken (CGVS, p. 5). U wordt er op gewezen dat u spreekt over 'we', maar dat u eerder verklaarde al sinds 2016 terug in Apopa te wonen, maar u herhaalt slechts dat u in 2014 naar Soyapango bent verhuisd, en u er slechts anderhalf jaar gewoond hebt voor u terug naar Apopa verhuisde op 20 februari (CGVS, p. 6). Wanneer u echter bevroegd wordt over de periode dat u woonde in Soyapango, verklaart u dat u in 2017 in Soyapango bent gaan wonen (CGVS, p. 9). Ook over het huis van uw zus waar u, terwijl u in Apopa woonde, ook tijd doorbracht, leggen u en uw partner tegenstrijdige verklaringen af. U verklaart namelijk dat uw zus V. daar woonde met haar partner (CGVS, p. 6). Uw partner beweert daarentegen dat het huis waar u tijd doorbracht van uw zus L.E. was (CGVS (...), p. 6).

Wat betreft uw woonst in Soyapango moet er op gewezen worden dat ook hier u en uw partner verschillende verklaringen afleggen. U stelt namelijk dat jullie er 45 dollar huur per maand moesten betalen

(CGVS, p. 7), terwijl uw partner beweert dat de huur 40 dollar per maand bedroeg (CGVS (...), p. 6). U haalt verder beide aan dat u 20 dollar moest betalen aan de MS om er te mogen wonen. U beweert echter dat u dit moest betalen iedere zaterdag in de namiddag (CGVS, p. 8). Uw partner daarentegen verklaart dat u dit bedrag moest betalen op maandag (CGVS (...), p. 9). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) hebt u dan weer verteld dat u een som van 20 dollar per week betaalde aan de bende MS omdat u met uw route in regio's kwam die gecontroleerd werden door hen (DVZ verklaringen 4 november 2019, p. 2, punt 5). Dat u en uw partner er niet in slagen om samenhangende en overeenkomende verklaringen af te leggen over uw werk en uw woonplaatsen, trekt ook de geloofwaardigheid van uw problemen sterk in twijfel, gezien uw werk en uw woonplaatsen net de aanleiding van uw problemen vormen. Overigens kan ook uit de foto's die u neerlegt van de kleine vrachtwagens niet worden afgeleid dat u daadwerkelijk werkte als chauffeur.

Jullie leggen verder ook geen overeenstemmende verklaringen af over de problemen zelf. Zo stelt u dat u vanaf 10 januari 2019 werd lastiggevallen door de bendeleden van de 18 (CGVS, p. 18), omdat de coöperatieve de renta niet langer wilde betalen en dat u in februari 2019 werd gevraagd naar informatie over de MS (CGVS, p. 18). Uw partner beweert daarentegen dat u al de eerste keer werd lastiggevallen door de bende 18 omdat ze info wilden over de MS, ongeveer een maand nadat u bij haar in Las Margaritas kwam wonen (CGVS (...), p. 17), wat volgens haar verklaringen in 2017 was (CGVS (...), p. 7). Dat uw partner overigens niet kan vertellen wanneer de bendeleden u sloegen met een pistool, kan niet overtuigen. U beweert namelijk dat u hierdoor bent moeten verhuizen van Las Margaritas naar uw moeder (CGVS, p. 18). Gezien u dit als aanleiding van uw verhuis geeft, kan er ook van uw partner verwacht worden dat zij hierover duidelijke verklaringen aflegt.

Ook over de renta die u beweert te moeten betalen aan de bende 18 legt u niet dezelfde verklaringen af als uw partner. Uw partner zegt namelijk dat u 50 dollar renta moest betalen aan de bende 18 vanaf november, december 2018 (CGVS (...), p. 18), en dat die renta tussen u en de coöperatieve werd verdeeld (CGVS (...), p. 18). U stopte volgens haar met de renta te betalen op 10 juni 2019, toen u ook stopte met werken (CGVS (...), p. 18). U stelt echter dat de coöperatieve eind november 2018 stopte met de renta te betalen (CGVS, p. 19) en dat u vervolgens vanaf 10 januari 2019 elke zaterdag 50 dollar moest betalen aan de bende 18 (CGVS, p. 19), en u hier pas mee stopte toen u vertrok naar België, op 11 augustus 2019 (CGVS, p. 19, p. 15). Bij DVZ verklaarde u dan weer dat u die 50 dollar moest betalen sinds december 2018 en dat de coöperatieve ook een bepaalde som betaalde (DVZ verklaringen 4 november 2019, p. 2, punt 5).

Verder is het uitermate vreemd dat u bij DVZ niet hebt vermeld dat de bende 18, nadat u bij uw moeder ging wonen, wilde dat u wapens en drugs bijhield, dat u hen waarschuwde als de politie zou aankomen en dreigde u met geweld in de bende op te nemen indien u dit niet deed (CGVS, p. 18). U stelt bij DVZ slechts dat uw problemen - renta betalen aan de bende 18 en aan de MS en informatie geven aan de 18 over hun concurrenten - na de verhuis naar het huis van uw moeder bleven bestaan (DVZ verklaringen 4 november 2019, p. 2, punt 5). Nochtans beweert u bij het CGVS dat u net naar aanleiding van deze problemen met uw moeder praatte om te zien of het mogelijk was om het land te verlaten (CGVS, p. 18). Uw partner stelt dan weer bij DVZ dat jullie in Apopa voor jullie leven vreesden omdat u uit een MS zone kwam, maar vermeldde er ook niets over de wapens en drugs (DVZ verklaringen (...) 4 november 2019, p. 2, punt 5). Zij haalt dit voor het CGVS nochtans ook aan als directe aanleiding van jullie vertrek (CGVS (...), p. 16). Dat u en uw partner ook tegenstrijdige verklaringen afleggen over uw problemen en jullie het allebei nalaten bij DVZ de feiten te vertellen die de directe aanleiding hebben gevormd tot uw vertrek uit El Salvador, terwijl jullie aan het CGVS verklaren wel alle aanleidingen te hebben gegeven die geleid hebben tot uw vertrek (CGVS, p. 3, CGVS, (...), p. 3), haalt de geloofwaardigheid van jullie problemen nog verder onderuit.

U haalt verder nog aan dat na uw vertrek uw familie moest verhuizen omdat uw zus werd benaderd door een bendelid met de naam Chindon die haar achtervolgde en haar dreigde te vermoorden indien u niet zou samenwerken met de bendeleden (CGVS, p. 12). Uw partner beweert dan weer dat uw zus én uw moeder werden lastiggevallen door bendeleden (CGVS (...), p. 19). Wanneer haar erop gewezen wordt dat u enkel vermeldt dat uw zus werd lastig gevallen, herhaalt ze nog eens dat ook uw moeder werd lastiggevallen (CGVS (...), p. 20). U werd nochtans expliciet gevraagd waarom uw moeder is moeten verhuizen van Apopa naar Cuscatancingo, waarop u antwoordt dat dit was omdat uw zus V. werd lastiggevallen (CGVS, p. 20). Dat uw partner volhoudt dat uw moeder en uw zus problemen hadden na uw vertrek, maar u slechts spreekt over problemen van uw zus, toont opnieuw de ongeloofwaardigheid van jullie verklaringen. Ook de WhatsApp berichten van uw zus V. kunnen niet dienen als bewijs van deze problemen, gezien deze berichten louter beweringen zijn van uw zus en zij bezwaarlijk beschouwd kan worden als een objectieve bron.

(...)

Uit bovenstaande dient geconcludeerd te worden dat u niet aannemelijk maakte een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie te hebben of een reëel risico op ernstige schade te lopen in de zin van artikel 48/4 , § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De overige documenten die u neerlegt, kunnen bovenstaande vaststellingen niet veranderen. Uw paspoort, identiteitskaart, de geboorteaktes van u, uw partner en haar kinderen, de reistoestemming voor H.R.G.D., de reis- en verzekeringsinformatie en de documenten over uw voorwaardelijke invrijheidstelling hebben slechts betrekking op uw identiteit, de identiteit van uw partner en haar kinderen, jullie reisweg en uw gerechtelijk verleden, elementen die hier momenteel niet ter discussie staan.

Wat betreft de nieuwsartikelen die u neerlegt, moet er op gewezen worden dat uw naam hier niet in wordt vermeld en zij slechts betrekking hebben op de algemene situatie in El Salvador. U stelt deze te hebben neergelegd om te laten zien hoe gevaarlijk het is om voor de coöperatieve te werken en waarom u daar gestopt bent met werken (CGVS, p. 11). U heeft echter niet aannemelijk kunnen maken dat u werkte voor de coöperatieve ten tijde van uw problemen. Bijgevolg kunnen ook deze krantenartikelen geen nood aan internationale bescherming in uw hoofde vaststellen.”

Volgende motivering in de bestreden beslissing in hoofde van verzoekster, die tevens pertinent en correct is en steun vindt in het administratief dossier, wordt bij gebrek aan een dienstig verweer tevens integraal overgenomen door de Raad:

“De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststelling niet wijzigen. De paspoorten van u, uw dochter H.R.G.D. en zoon R.V.B.D., uw DUI en uw NIT-kaart hebben slechts betrekking op uw identiteit en de identiteit van uw kinderen, elementen die hier momenteel niet ter discussie staan.”

De commissaris-generaal oordeelt *in casu* dan ook op goede gronden dat om voormelde redenen evenmin kan worden aangenomen dat er in hoofde van verzoekster elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade.

2.3.7.2. In zoverre verzoekster in het verzoekschrift nog argumenteert dat de commissaris-generaal op geen enkel ogenblik een individueel, persoonlijk onderzoek heeft gevoerd naar de vrees in haar hoofde, haar specifiek en kwetsbaar profiel en de gevaren die zij persoonlijk loopt in geval van terugkeer naar El Salvador, dient te worden vastgesteld dat zij voorbijgaat aan de diverse motieven van de bestreden beslissing waarin wel degelijk wordt ingegaan op de elementen die verzoekster doorheen haar persoonlijk onderhoud heeft aangehaald ter verantwoording van haar apart verzoek om internationale bescherming, doch waarvan wordt geoordeeld dat zij niet kunnen worden beschouwd als elementen die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen.

Wat betreft verzoeksters vrees om ontvoerd, verkracht en vermoord te worden en haar verwijzing naar het feit dat zij een jonge vrouw is van 12 jaar en zij het geknipte profiel heeft om gevisieerd, ontvoerd en/of gerekruteerd te worden door bendes in El Salvador, kan bovendien nog het volgende te worden opgemerkt.

Vooreerst benadrukt de Raad dat uit de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie blijkt dat discriminatie en geweld tegen (jonge) vrouwen en meisjes veelvuldig voorkomen in El Salvador en hen op een andere wijze raken dan mannen. Hoewel verzoekster kan worden bijgetreden dat vrouwen in El Salvador een verhoogd risico lopen om het slachtoffer te worden van bepaalde feiten, kan – in tegenstelling tot wat zij voorhoudt in haar verzoekschrift – uit de beschikbare informatie geenszins worden afgeleid dat het loutere feit vrouw te zijn in El Salvador op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad benadrukt te dezen dat het behoren tot een bepaalde sociale groep er niet automatisch op wijst dat de betrokkene wordt vervolgd. De verzoekster om internationale bescherming moet immers aantonen, zelfs al behoort zij tot een specifieke sociale groep, dat zij een gegronde vrees voor vervolging koestert in vluchtelingenrechtelijke zin tegen dewelke een staat niet wil of niet kan beschermen (zie *UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from El Salvador* van maart 2016: *depending on the particular circumstances of the case (...) may be in need of international refugee protection on the basis of their membership of a particular social group, and/or their (imputed) political opinion, or on the basis of other Convention grounds.*”. Vrije vertaling: afhankelijk van de specifieke omstandigheden van de zaak (...) kan men nood hebben aan internationale bescherming op grond van het behoren tot een specifieke sociale groep en/of een (toegeschreven) politieke overtuiging of op ander relevante Verdragsgronden.).

Verzoekster heeft echter *in concreto* geen elementen in dit verband aangehaald. De Raad herinnert er dan ook aan dat het loutere gegeven dat verzoekster mogelijk onder een bepaald profiel valt op zich niet volstaat om een nood aan internationale bescherming vast te stellen maar dat dit afhankelijk is van de

individuele omstandigheden van de zaak. Het is aan verzoekster om op individuele en concrete wijze aannemelijk te maken dat zij omwille van een bepaald profiel dreigt te worden vervolgd bij een terugkeer naar El Salvador. Het risico moet individueel en dus *in concreto* aannemelijk worden gemaakt. Verzoekster slaagt er *in casu* echter niet in aannemelijk te maken dat zij persoonlijk werd gevisieerd omwille van haar jonge vrouw zijn nu zij zich beperkt tot het verwijzen naar algemene informatie die geen betrekking heeft op haar persoon.

2.3.7.3. In ondergeschikte orde vraagt verzoekster in het verzoekschrift om haar minstens de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Verzoekster merkt in dit verband op dat de commissaris-generaal zelfs niet motiveert over de nood aan subsidiaire bescherming en stelt dat de (humanitaire) situatie in El Salvador *anno* 2022 volledig ontspoord is, dat El Salvador gerund wordt door bendes en dat het beschouwd wordt als een van de gevaarlijkste landen ter wereld, ter illustratie waarvan zij citeert uit het artikel "*El Salvador: A Nation Held Hostage – a photo essay*" van The Guardian van 22 november 2019 en het artikel "*El Salvador gang violence ms 13 nation held hostage*" van Foreign Policy van 30 november 2019. Verzoekster verwijst nog naar de "*ontsporende situatie van veralgemeend geweld*" in El Salvador en citeert hiertoe uit het persartikel, "*El Salvador's Bukele deploys military after spike in murders*" van Reuters van 12 november 2021 en het persartikel "*El Salvador Police confirm 20 homicides in one day*" van PL News van 11 november 2021.

De Raad wijst erop dat overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een "*ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict*".

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de commissaris-generaal en verzoekster ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is.

De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

De Raad onderstreept verder dat, daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, uit de beschikbare landeninformatie duidelijk blijkt dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat "*most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons*" (UNHCR Guidelines, p. 44-45). Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (COI Focus "*Salvador: Situation sécuritaire*" van 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR Guidelines, p. 28 e.v.). Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtelijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus "*Salvador: Situation sécuritaire*" van 12 oktober 2020, p. 9-14).

Nergens uit de door beide partijen aangebrachte landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendege geweld en de campagnes van de

Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a), of b) van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoeker is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. In deze optiek moeten de verzoeken om internationale bescherming van jonge vrouwen, minderjarigen, jongeren en kwetsbare personen met verhoogde aandacht worden onderzocht. Uit het voorgaande blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Met haar algemeen betoog dat de (humanitaire) situatie in El Salvador *anno* 2022 volledig ontspoord is, dat El Salvador gerund wordt door bendes en beschouwd wordt als een van de gevaarlijkste landen ter wereld toont verzoekster geenszins aan dat het niet langer opgaat te stellen dat het (criminele) geweld in El Salvador in wezen doelgericht en niet willekeurig van aard is en bovendien niet plaatsvindt in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De door verzoekster geciteerde persartikels (het artikel "*El Salvador: A Nation Held Hostage – a photo essay*" van The Guardian van 22 november 2019, het artikel "*El Salvador's Bukele deploys military after spike in murders*" van Reuters van 12 november 2021 en het artikel "*El Salvador Police confirm 20 homicides in one day*" van PL News van 11 november 2021) laten niet toe anderszins te besluiten.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Bijgevolg maakt verzoekster niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.7.4. In zoverre verzoekster nog verwijst naar het rapport van "*Nansen 2021/2*" (verzoekschrift, stuk 3) en opmerkt dat de commissaris-generaal zich niet langer kan verschuilen achter het argument dat bendes als een criminele organisatie dienen te worden beschouwd om op die manier geen grondig onderzoek te doen naar de vrees voor en problemen met de bendes in hoofde van verzoekster, dient te worden benadrukt dat uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt persoonlijke en zwaarwichtige problemen te hebben gekend en/of te zullen kennen bij een eventuele terugkeer naar El Salvador met de bende 18 of een andere bende die in haar hoofde nopen tot een nood aan internationale bescherming. Het betoog dat bendes niet louter als criminele organisaties kunnen worden bestempeld, kan dan ook niet dienstig worden aangevoerd.

2.3.7.5. Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissing aldus wordt weerlegd, blijven zij onverminderd overeind en worden zij door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.3.8. Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing terecht besloten dat verzoekster geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen.

2.3.9. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het CGVS uitvoerig door een gespecialiseerde *protection officer* werd gehoord. Tijdens dit gehoor kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en kon zij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.3.10. Waar verzoekster in ondergeschikte orde nog vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal houdende niet-ontvankelijk verzoek te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° en 3° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juni tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET